

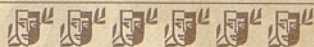
Gledališče Toneta Čufarja
premiera št. 308

Georges Feydeau

KROJAČ ZA DAME

30-letnica umetniškega delovanja

Ivana Berlota

Georges Feydeau

KROJAČ ZA DAME

komedija v treh dejanjih

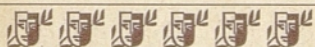
30-letnica umetniškega delovanja

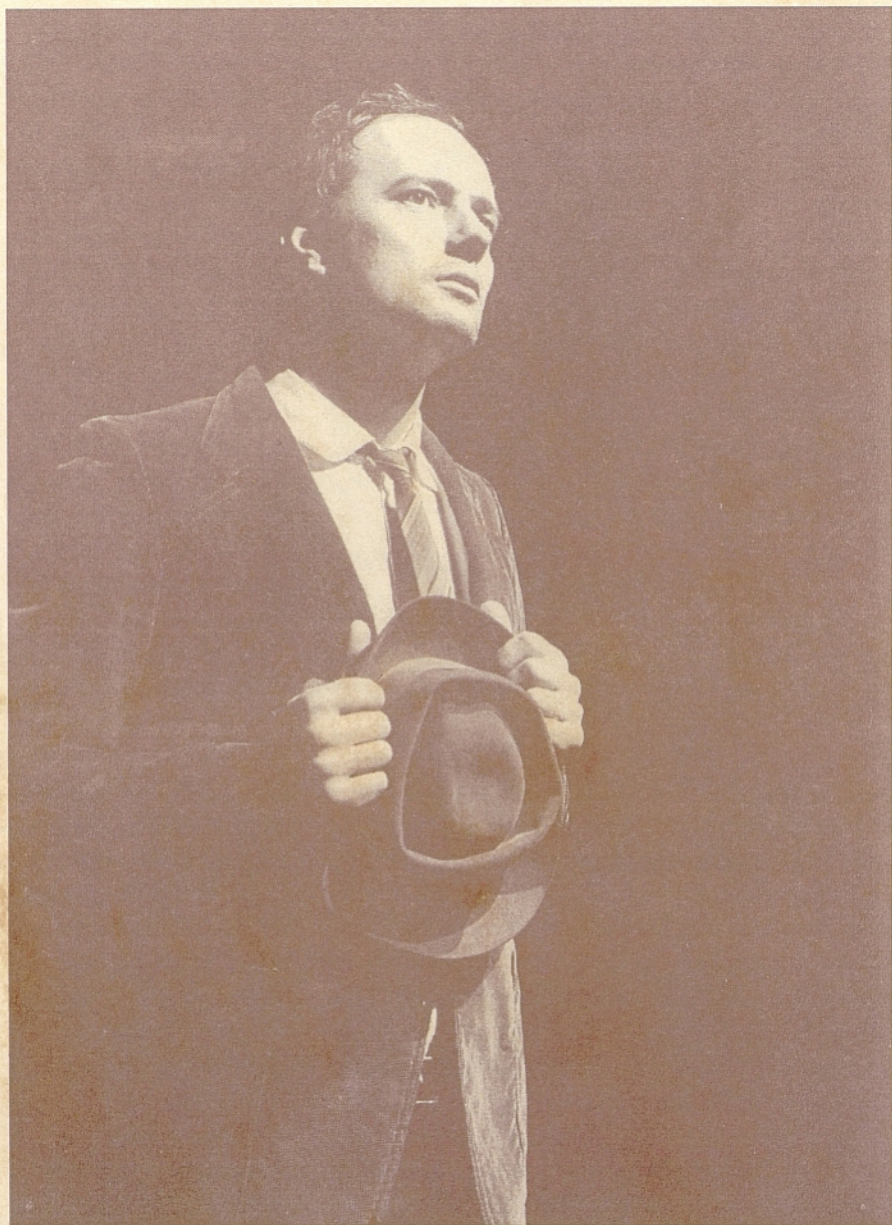
Ivana Berlota

prva uprizoritev v slovenskem jeziku

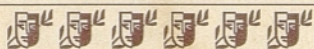
prevod	Tone Smolej
režija	Matija Milčinski
scenografija in kostumografija	Tatjana Oblak Milčinski
lektorica	Alenka Bole Vrabec
osebe	
Bassinet	Lojze Ropret
Moulineaux	Ivan Berlot
Copelli	Matjaž Konda
Etienne	Rado Mužan
Gospa Aigreville	Mira Bolte
Suzanne	Irena Leskovšek
Rosa	Jelka Kusterle
Yvonne	Bernarda Gašperčič
Gospa d'Herblay	Katja Stušek
Pomponette	Alenka Bole Vrabec
lajnar	Rastko Tepina
odrski mojster	Klemen Vrabec
luč	Miha Šest
šiviljski atelje	Danica Žemlja
	Aleksandra Džajić
rekviziti in zvočni efekti	Zvonka Divjak
tehnika	Nataša Škrilec Rožič
	Jan Baš
	Uroš Demšar
	Marko Rašeta
suflerka	Majda Rebernik

Predstava ima dva odmora.

Jelačić - Bužinski: PRELUDIJ ZA DOBRE LJUDI S TRGA, sezona 1979/80,
režija Danijel Agrež

Georges Feydeau

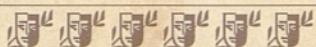
mojster vaudevilla

*8.12.1962 Pariz - + 5.6.1921 Rueil - Malmaison

Belle époque, obdobje, ko so se želeli in hoteli Parižani zabavati in je bilo v Parizu najti stopetdeset gledališč, namenjenih zabavi. V njih je bohotno cvetel vaudeville, lahkotna komedija s songi in glasbenimi vložki, o njem so govorili vsi, od kronanih glav, ki so si z dragulji utirale pot do kurtizan, kakšna je bila La belle Otero, do običajnih meščanov. Marsikdo je hodil gledat 'svojo junakinjo' in 'njene toalete' in če bi se ozrli nazaj s kritiškim očesom, bi zbdlo v oči včasih zelo brezobzirno solistično nastopaštvo igralcev, ki so hoteli blesteti predvsem le svojim tako ali drugače ovešenim 'egom'.

Georges Feydeau je nesporno vrhunski mojster vaudevilla, ki je nastal na osnovi bulvarske komedije, komedije s tipiziranimi liki in situacijami, katere vztrajni pohod je začel Eugene Augustin Scribe (1791 -1861), avtor več kot 300 komedij. Njegovo tradicijo je nadaljeval Eugene Labiche (1815-1888), njegove komedije pa prav tako kot Scribove najdemo v repertoarju lju-bljanske Drame pred drugo svetovno vojno.

Vaudeville je lahkotna komedija s songi in glasbenimi vložki, ki je po 1860 bliskovito preplul tudi Atlantik in naj bi iz najrazličnejših varietejev izpodrinil zabavo dvomljivega kova. Ameriška inačica vaudevilla je bila splet komičnih prizorov, akrobatskih točk, songov in plesa in v tej obliki ga določeni sloji Američanov radi gledajo še danes.

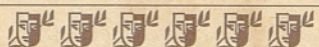
Feydeau, sin uspešnega romanopisca, je ta žanr - z več kot zanesljivim občutkom za teatralične efekte - pripeljal do popolnosti, četudi je opustil glasbene točke. Napisal je 39 iger, največ komedij v treh dejanjih, v katerih je najpogosteje prizorišče meščanski salon. Med najbolj znanimi so KROJAČ ZA DAME(1886), GOSPOD CHASSE(1892), DAMA IZ MAXIMA(1899) in NE SPREHAJAJ SE NO ČISTO GOLA(1910).

Dogajanje v njegovih delih se razvija po tipični vaudevillski shemi: s skokom čez plot, zamenjavo oseb, ljubosumjem, prepirom in spravo. Komični efekti, skrivalnice, nepričakovana naključja določajo potek dogajanja, katerega težišče je v situacijski komiki in zapleteni intrigi. Značaji in psihologija oseb niso tako pomembni, so le temeljniki ob včasih vrtoglavi poti komedijske sheme.

Tudi KROJAČ ZA DAME je poln komičnih efektov in presenetljivih zasukov in žene osebe in dogodke v poskočen drnec. A razlagati vsebino komedije ni dobro...Naj vas Feydeau, edini avtor vaudevilla, ki ga igrajo še danes, presenetiti ...

Prva premiera Feydeauja na našem odru je bila 17.11.1990 v režiji Bojana Čebulja: POROKA ŠTEFA VAMPIČA. KROJAČ ZA DAME v slovenskem jeziku še ni bil uprizorjen, ne v ljubiteljskem ne v poklicnem gledališču. V originalu so ga igrali študentje francoščine na ljubljanski Filozofski fakulteti.

abv

ZELENA LUČ ZA KOMEDIJO

30 LET UMETNIŠKEGA DELOVANJA IVANA BERLOTA-TAUBIJA

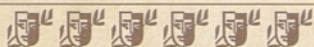
44 VLOG VSEH ŽANROV, 45. ZA JUBILEJ, 654 PREDSTAV

Anton Novačan: HERMAN CELJSKI,
sezona 1966/67, režija Jože Tomažič

Taubi, trideset let umetniškega delovanja je sicer lepo zaobljena številka, a pri tvoji življenski moči in ustvarjalni zvedavosti pa zagotovo še ni dokončni obračun s teatrom. Se vidiš na teh deskah tudi še po letu 2000?

Zagotovo. Vendar bolj v komediji. Mislim, da je poslanstvo Gledališča Toneta Čufarja v teh norih časih prav DOBRA KOMEDIJA. Ljudem res ne gre zameriti, če si želijo sprostitve. Televizija, ki je postala del našega življenja, prinese v domove toliko težkega, trpkega, nasilnega pa tudi butastega, da velikokrat slišim: 'ti, a se spleča it' v vašo igro, a je za nasmejat'? S tem ne trdim, da moramo igrati samo komedijo.

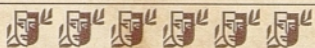

Če pregledujemo kroniko našega gledališča, lahko ugotovimo, da je večina igralcev, ki so zdaj 'odrasli in zreli', začela kot mlečnozoba družčina v otroških igrah. Da se zagnanost prenaša iz roda v rod. Najprej mama pa nato sin, ali najprej oče in nato hči. Kaj pa ti? Si bil tudi ti kdaj najmanjši palček? Najdemo v starih gledaliških listih tudi imena tvojih staršev ali sorodnikov?

Marijan Širola: SKOK, CMOK IN BISTROOK,
sezona 1972/73, režija Vera Smukavec

Ne, jaz sem jo primahal v zakulisje na povabilo pokojnega režiserja in pedagoga Jožeta Tomažiča. Gruča fantinov nas je stala pred šolo, ko nas je gospod profesor začel snubiti, naj bi se podali na gledališke deske. Kar nekaj nas je prišlo, a drugi so kmalu odjenjali... Ja, teater je postal samoumevni del mojega življenja. Marsikakšno smo uganili in na vajah je bilo bolj sproščeno kot zdaj. Pa ne zaradi ljudi ampak zaradi okoliščin. Malone vsa igralska ekipa je bila v službi v železarni. In ko se je bližala premiera, smo bolj kot v službo hodili na vaje. Danes, ko delamo razpored vaj, vsi vlečemo na plan notese, da vidimo, kdaj kdo lahko in kdaj ne more priti na vajo.

Čas se zavrti nazaj samo v pravljicah, v znanstveni fantastiki in v spominih. So pa tiste ure, ki jih igralci zdaj skupaj prebijemo na vajah dragocene. Če se poglobiš v vlogo, ostane vsak dan ob strani. Se strinjaš?

(Smeh.) Mislim, da smeha res ni mogoče pregnati iz teatra. Ob študiju vsake predstave in tudi potem, ko se igra, se nabere toliko anekdot, da je škoda, ker jih nismo načrtno zapisovali.

Cvetko Golar: VDOVA ROŠLJINKA,
sezona 1967/68, režija Bojan Čebulj,
Frank Hirschenfelder, Ivan Berlot

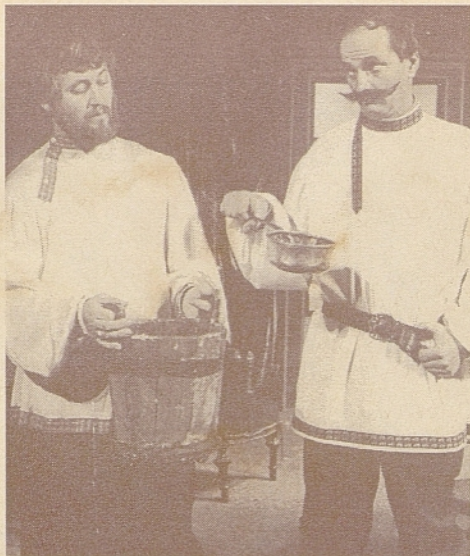
Zdaj pa k tvoji prvi vlogi.

V Novačanovem Hermanu Celjskem nisem imel prav posebno velike vloge. Navdušilo pa me je, da sem zlezel pod kožo Židu, osebi, ki je bila zelo drugačna od mene. Igralcu, ki šele začenja, sta v veliko podporo tudi šminka in kostum. Počuti se varnejšega.

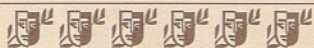
V prvih petnajstih letih si igral v vseh žanrih. V 'Kastelki' si bil eden od sinov, v 'Preludiju za dobre ljudi s trga' si igral župnika, v 'Vdovi Rošlinki' si igral Janeza, bil si v vseh zasedbah otroških iger.

Zelo lepe spomine imam na Kastelko. Nekdo je po eni izmed predstav rekel: Bili ste res kot njeni sinovi. S Slavo Maroševičevo kot Kastelko to ni bilo težko. V 'Vdovi Rošlinki' sem imel kot Janez 19 let. Jeseniški humorist Frank Hirschenfelder mi je kot soigralec Balantač rekel: 'Ravno prav si mlad pa...saj veš kaj... za to vlogo ...' Pravzaprav sem bil vesel vsake vloge. Zelo rad sem dihal na gledališke škrge, se pravi, da sem rad dihal z avtorjem in tistim zaodrskim vzdušjem, ki ga je pravzaprav z besedami težko opisati.

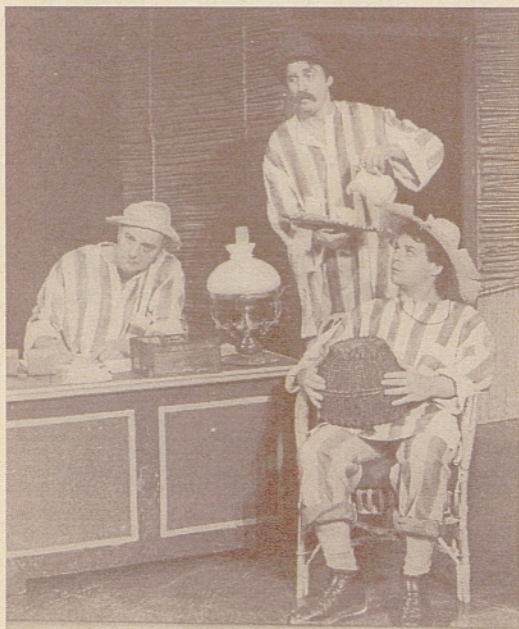
Anton P. Čehov: MEDVED, SNUBAČ,
sezona 1981/82, režija Miran Kenda
Rado Mužan, Ivan Berlot

Ko sem te spoznala, so mi rekli, da si Taubi. V gledališkem listu za Benetovičevo 'Hvarčanko' sem zaman iskala Taubija tega pa tega, dokler mi niso razložili, da si v resnici Ivan. Te je tako krstila Vera Smukavčeva? Ne. V Zabreznici smo igrali 'Kastelko'. Popoldansko in večerno predstavo. Vmes smo šli na malico v gostilno Flis. Na mizi je bila njihova preverjena klasika: šunka in hren. Jaz sem pospravil ne le šunko in hren - ampak tudi vse drobtine z mize. Drago Vrhovnik - Digo me je pogledal in rekel: Veš kaj, ti pa t'ko pikaš koker en taubi (Taube = golob). In prijelo se me je...

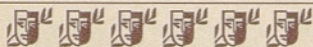
Kako si združeval poklicne dolžnosti, teatske in navsezadnje tudi družinske?

Z dobro voljo in potrpljenjem. Amaterski igralci se svojim zakonskim družinam, če te niso igralke, oddolžijo po lastni iznajdljivosti. Je pa ena luštna anekdota, kako bi moja prvorojenka kmalu postala Trnulčica. Tisti dan, ko je bila soproga že v porodnišnici, smo igrali Trnulčico dopoldan in popoldan. Vmes sem hodil telefonarit, če je že...pomagala mi je tudi Vera...soigralci pa so navijali : 'Če bo punčka, mora biti Trnulčica...No, krstili smo jo za Barbaro in zdaj je tudi že sama mamica.'

Sam in Bella Spewack: NAŠI TRIJE ANGELI,
sezona 1987/88, režija Vera Smukavec
Ivan Berlot, Klemen Košir, Bojan Dornik

Režiserji so v tebi vedno bolj odkrivali komično žilico. Tudi Vera je rada režirala komedije. Sam si rekel, da sta se dobro ujela.

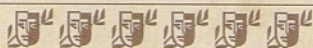
Drži. Vero smo imeli kot za nekakšno mamo, prijateljico, sodelavko in smo ji včasih tudi živce 'kravžali'. Pa je imela kot režiserka zelo dober posluš za igralca in za odnose med posamičnimi liki. Veri se imamo zahvaliti tudi za to, da je nadaljevala tradicijo Jožeta Tomažiča: pripeljati v teater čim več mladih. Zato med Čufarjevci nikoli ni bilo generacijskih prepadov. Če si vztrajal, si začel kot kakšna pravljica živalca in se levil in levil, dokler nisi pristal v odrasli igralski skupini.

Neki nemški igralec je nekoč obešenjaško razmišljal, da je igralec v komediji podoben lovskemu psu . Brž, ko zavoja plen (=publiko), plane nadenj in se iz komedijanta rad prelevi v burkača.

Publika zagotovo daje polet igralcu. Ob polni dvorani igralec kar zadiha, naj bo v katerikoli igri. V komediji pa je past, ki si jo omenila, zares nevarna.

Marin Držić: TRIPČE DE UTOLČE, sezona 1991/92, režija Vera Smukavec
Moja Kobentar, Ivan Berlot, Irena Leskovšek

Miran Kenda , naš nekdanji direktor in režiser, je večkrat rekel: 'Komedijo je treba igrati zares in premišljeno. Če se igralci smejejo sami sebi, še ni rečeno, da se jim bo smejala publika.'

Za kritike je velikokrat več vreden igralec, ki se razcveti v tragiki kot pa tisti, ki zna zajokati ali zavriskati v komediji.

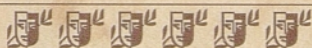
Rekel bi, da je na odru veliko lažje trpeti, kot pa spravljati v smeh občinstvo. To v komediji zlepa ne gre na led. Dokaz za to je bila prestava 'Rodil se je oče', kjer smo nastopali s svojimi priimki in imeni in zaplete okoli očeta, ki čaka, da se mu rodi otrok, vzeli več kot zares. Ko sem stopil na oder v železničarski uniformi - saj res delam na železnici - je publika že prhnila v smeh...

Zapleti s tekstom so nemalokrat burili duhove med soigralci. Povzročali so včasih slabo voljo, včasih pa krohot v garderobi.

Če pa se s tekstom zapleteš v kriminalki, je še huje. Ko smo igrali 'Deset zamorčkov', smo v eni od predstav preskočili enega mrliča. S pogledi smo se sporazumeli, da moramo nazaj, da se bo stvar izšla.

Ray Cooney: POKVARJENO, sezona 1993/94, režija
Miran Kenda
Borut Verovšek, Alenka Bole Vrabec, Ivan Berlot

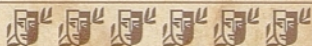
Grant - Marriott: OPROSTITE, NAPAČNA SOBA, sezona 1996/97,
režija Miran Kenda
Ivan Berlot, Irena Leskovšek

Kaj pa očarljivi ženskar, doktor Moulineaux, s katerim boš praznoval trideset let svoje pripadnosti gledališču?

Vesel sem ga, saj ponuja kopico situacijske komike...vendar ne bi preveč rad govoril o njem, preden ne začutim, kako se bo obnesel pri publikli. Navdušenje publike je namreč za igralca največje priznanje in darilo.

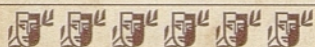
Taubi, iskrene čestitke v imenu vseh Čufarjevcev in hvala za vse, kar si dal našemu teatru! Ostani še dolgo zvest deskam, na katerih si začel in na katerih te zelo rada gleda tudi naša publika!

abv

PREMIERE IVANA BERLOTA - TAUBIJA

13.12.1966	Anton Novačan :	HERMAN CELJSKI
27.12.1966	Vasja Ocvirk:	PETER KLEPEC
8. 4.1967	Dušan Radovič:	KAPITAN PIPLFOX
28.10.1967	Levstik-Grün:	KASTELKA
8. 2.1968	Cvetko Golar:	VDOVA ROŠLINKA
30. 3.1968	Hermann Müller:	PRI BELEM KONJIČKU
24. 4.1968	Ivan Cankar:	POHUŠANJE V DOLINI ŠENTFLORJANSKI
28.12.1971	Danilo Gorinšek:	RDEČA KAPICA
26. 2.1972	Peter Ustinov:	KOMAJ DO SREDNJIH VEJ
11. 4.1972	Jean Duval:	ETIENNE
19. 4.1972	Marija Holkova:	PEPELKA
10.11.1972	Marijan Širola :	SKOK, CMOK in BISTROOK
26.12.1972	Smiljan Rozman:	ČUDEŽNI PISALNI STROJČEK
17. 6.1973	William Shakespeare:	ROMEO IN JULIJA
15.11.1973	Saša Škufca:	TRNULČICA
25.11.1973	recital ljubezenske poezije:	LJUBIM LJUBIŠ
23.12.1973	Agatha Christie:	DESET ZAMORČKOV
26.12.1973	Marjan Belina:	UŽALJENI MEDVEDEK
27. 3.1974	Tone Partljič:	ŠČUKE PA NI
3. 4.1975	A. E. Greidenaus:	HODL DE BODL
23.12.1975	Jože Tomažič:	POHORSKA BAJKA
21. 1.1976	Mire Štefanac:	VEČNA LOVIŠČA
27. 3.1976	Mira Mihelič:	SVET BREZ SOVRAŠTVA
11.11.1976	Tone Partljič:	O NE, ŠČUKE PA NE
21. 1.1977	Ivo Benetovič:	HVARČANKA
22. 4.1977	Ivo Vojnovič:	ENAKONOČJE
16. 2.1980	Jelačič-Bužinski:	PRELUDIJ ZA DOBRE LJUDI S TRGA
19. 4.1980	Novak-Novak:	GUGALNIK
25.10.1980	Anton Tomaž Linhart:	TA VESELI DAN ALI MATIČEK SE ŽENI
2.10.1981	Anton P. Čehov:	MEDVED , SNUBAČ
21.11.1981	Ivo Brešan:	SMRT PREDSEDNIKA HIŠNEGA SVETA
29.12.1982	Ivo Brešan:	HAMLET V MRDUŠI DONJI
4. 2.1984	Carlo Goldoni:	SLUGA DVEH GOSPODOV
26.10.1985	Bertold Brecht:	MALOMEŠČANSKA SVATBA
30.10.1986	Tone Čufar:	LJUBEŽEN V KLETI
8. 1.1987	Jean Anouilh:	ŠKRJANČEK
7. 5.1987	Kishon-Kenda:	RODIL SE JE OČE
20.11.1987	Sam in Bella Spewack:	NAŠI TRIJE ANGELI
31. 3.1989	Branislav Nušić:	SUMLJIVA OSEBA
18.11.1989	Carlo Goldoni:	RIBIŠKE ZDRAHE
17.11.1990	Georges Feydeau:	POROKA ŠTEFA VAMPIČA
16.11.1991	Marin Držić:	TRIPČE DE UTOLČE
14.11.1992	William Wycherly:	PODEŽELANKA
10.12.1993	Ray Cooney:	POKVARIJENO
19.10.1995	Carlo Goldoni:	IMPRESARIJ IZ SMIRNE
12. 4.1996	Grant - Marriott:	OPROSTITUTE, NAPAČNA SOBA
19. 3.1998	Georges Feydeau:	KROJAČ ZA DAME

VIKTOR MOHORIČ ZLATARSTVO

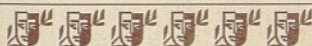
*Cesta Maršala Tita 41
Jesenice*

Ortopedski
Pripomočki
TEPINA
d.o.o.

Jesenice, Titova 112
Tel., fax: 064 861-214, tel. 064 861-660 int.290

**Zdravje je več vredno
kot zlato.**

GORENJSKA

OBIACIJA

GORENJSKI GLAS

Po mnenju ministrstva za kulturo št. 415-1209/97 mb/sp z dne 23.10. 1997 šteje publikacija med proizvode, za katere se plačuje 5% davek od prometa proizvodov.

Tisk Tiskarna knjigoveznica Radovljica.

